

KOMMENTÁROK ÉS REFLEXIÓK

EÖRSI ISTVÁN

„AMI MÉGIS”

„K . . . k . . . új t . . . t . . .
kkk . . . új ttt . . .” „Tapasztalat –
kottyantam közbe. – Új tapasztalat
a közöny.” Az Öreg megkönnyebbülten
bólintott. „Hogyha új, akkor
próbálja élvezni” – tanácsoltam bölcsen.
Megrázta a fejét: „Élvhe . . . élvhetetlen.”
Harminckét év telt el azóta.
Úgy látszik, ellentétes
alkatú személyek
is szert tehetnek hasonló
tapasztalatokra. Íme:
„Áttetsző aszpikként
vont be a tiszta közöny.” – De a Költő
ellentétben a Filozófussal
„kitűnően érzem magam” – írja –
„ebben a semmiben”. Én azonban
e tekintetben nem neki hiszek.
Annál rosszabb. És éppen ez a jó.

A címekeket idézőjelbe tettem, mert a versek Petri György „Amíg lehet” című kötetének azonos című darabjait kommentálják. A szó szerinti idézeteket dőlt betűkkel jelzem. A ciklus többi darabja az Élet és Irodalomban és a Beszélőben jelenik meg. E. I.

„ELMEGYÜNK”

„Egy királyrák fontosabb, mint Ady Endre.”

Ez jól hangzik, de nem igaz.

Gondolj a Tökmag Jankókra, Gyuri.

„Kivétel: Arany János.”

De milyen értelemben?

Arany János: a magyar átlag

zsenivé lényegülve.

Lángelméjét a Tökmag Jankók

imádhatták kockázat nélkül.

„A FILOZÓFIÁRÓL”

Fehér ruhát ad gyerekére,

majd kiviszi a játszótérre,

homokozóba ülteti,

s ha ruháját ott bepiszkítja,

két gyors nyaklevest ad neki.

Gyerekének így bizonyítja,

hogy nem okolható soha

az okozatért az oka.

A suliban már komolyan

folytatódik a tanfolyam:

a diák itt mindent megért,

bár sosem kérdi, hogy „Miért?”,

mert ezzel ködöket habarna,

minden tudást összezavarna.

További fontos követelmény,

hogy kétely ne üljön az elmén,

mert az csomót kákán keres,

holott minden természetes,

és ne is csodálkozzon ő,

egyrészt mert erre nincs idő,

másrészt mert minden érthető –

így lesz majd törvénytisztelő,

így lesz olyan, mint bárki más,

így lesz tojások közt tojás,
így lesz minden tökélyre kész
az oktatás és nevelés.
Petri találta ki e szép
bölcseleti kurzus nevét:
„Hogyan legyünk könnyen, gyorsan hülyék?”

